

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II, Nr. 7008

6 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 27 NOIEMBRIE 1971

În Editura
Politică a apărut
**PLENARA
COMITETULUI
CENTRAL
AL PARTIDULUI
COMUNIST
ROMÂN**

(3-5 noiembrie 1971)

Volumul cuprinde: **Expunerea** a tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** cu privire la **Programul Partidului Comunist Român** pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste, cuvântările participanților, cuvântările lui **NICOLAE CEAUȘESCU** la încheierea lucrărilor plenarei, **Hotărârea Plenarei** Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

LA ȘCOALA MUNCII — LEGĂMÎNT DE UTECIST

Moment sărbătoros în ambianța Uzinei „23 August” din Capitală, clădirea semicentenară a industriei românești constructoare de mașini: unui număr de 60 de tineri, recent primii în rândurile U.T.C. — elevi ai Școlii generale nr. 85, ex Liceului nr. 38, Grupului școlar „23 August” și muncitori din secția „motoare” — le-au fost lămnate carnetul și insigna de membru al organizației revoluționare de tineret, ca adevărați fii ai uzinei.

Foto-reportaj de: ION TRONAC O. PLECAN

(Continuare în pag. a V-a)

Vizita elevilor a început printr-o cunoaștere apropiată, la fața locului, cu oamenii și munca din secția „motoare” a Uzinei „23 August”, cu discuții de la tină la tină despre realizările lor, despre activitatea și acțiunile organizației U.T.C. Elevilor li s-a vorbit despre specificul de producție, despre realizări, li s-au prezentat mașini și utilaje, perspectivele dezvoltării viitoare a secției și întreprinderii. Mihai Șurub, secretarul organizației U.T.C. a secției, a completat această imagine cu date, fapte și

preocupări ale muncii și vieții utecistilor. — Nimic nu este mai semnificativ decât cunoașterea directă, nemijlocită a muncii în uzină, a omajilor care minimează aceste mașini moderne. Sînt de-a dreptul emoționat la această primă vizită într-o fabrică — declara apoi elevul Dan Munteanu, de la Școala generală nr. 85. Această cunoaștere cu muncitorii fruntași, cu specialiștii, întreaga vizită de documentare pentru cunoașterea profilului de fabricație, a perspectivelor de dezvoltare a uzinei, a bogate-

lor sale tradiții de luptă revoluționară, mi-a lăturit definitiv hotărîrea de a mă dedica muncii în domeniul tehnic. Mi-ar plăcea să ajung o dată să lucrez într-o asemenea întreprindere. În amfiteatrul uzinei, clipele de emoție și bucurie s-au succedat rînd pe rînd. La începutul unui nou drum de muncă și afirmare, prin noile răspunderi asumate ca

Cum pregătiți producția anului viitor?

LA ÎNTREPRINDEREA DE PREFABRICATE CRAIOVA NU S-A GĂSIT ÎNCĂ RĂSPUNS LA ÎNTREBĂRILE:

Cine ne sînt furnizorii de materiale? Cine sînt beneficiarii?

În ziua cînd am fost la Întreprinderea de prefabricate din Craiova în hala principală a-vea loc un eveniment deosebit. Se turna primul panou de beton cu timpîria înglobată.

— În 1972 — ne întîmîm tovarășul Mihail Andreescu, inginer șef, planul prevede trecerea la producția de serie a acestui sortiment. Dar cum producția de serie este de neconceput să fie realizată fără experimentări prealabile, fără a cunoaște în mod amănunțit întreaga tehnologie s-a considerat necesar, pe bună dreptate, ca pregătirea acestui act să înceapă încă din acest an, astfel încît la 1 ianuarie să se poată lucra din plin. Specialiștii ai unității economice la care ne referim, printre care Gh. Dăogaru, șef de echipă la confecții metalice, s-au deplasat la Întreprinderea de prefabricate din Buzău și „Progresul” din București. Aici, avînd în vedere că asimilarea noului produs era deja fapt împlinit, ei au putut vedea „pe viu” cum anume se desfășoară procesul de confecționare a panourilor cu ferestre înglobate. Reîntorsii acasă, înarmați cu toate datele de care aveau nevoie, au trecut la aplicarea lor în practică. Iată pe scurt drumul pînă la elaborarea celei dintîi șarje, experiment ce creează, la acest sortiment și din acest punct de vedere condiții favorabile pentru demarajul producției în anul viitor.

— Tin să precizez — continuă tovarășul inginer șef Mihail Andreescu — că preocupările noastre pentru pregătirea producției celui de al doilea an al cincinalului nu se limitează doar la aspectul tehnic. El reprezintă doar cel mai recent exemplu de acest gen. Spun aceasta intrucît tot în 1971 am pus la punct o nouă soluție pentru construirea complexelor agrozootehnice: este vorba, în speță, de edificarea lor doar din 3 elemente prefabricate — fundație, pereți, acoperiș — fapt ce reduce timpul de la bătărea primului șarj pînă la predarea către beneficiari la numai 23 de zile, față de cîteva luni după vechiul procedeu. Mă refer de asemenea la lansarea în producție a caselor

din beton celular autoclavizat (prototipul a fost prezentat la expoziția de la Sinești), case montate într-un număr mic de zile și al căror preț este destul de scăzut. — Aș vrea să adaug — se simte dator să completeze tovarășul Victor Botoșanu, șeful serviciului plan — că în paralel cu această acțiune s-a urmărit asigurarea celor mai bune premise pentru ca realizarea noilor sortimente, superioare calitativ, ce le vom produce în 1972 să nu întîmpine dificultăți. În Întreprindere s-au luat sau se vor lua în cel mai scurt timp o seamă de măsuri pentru optimizarea

La mari înălțimi, într-un neîntrerupt proces al muncii și bătăriei, se sudează nu numai șarjele, ci și prietenii cele mai durabile

fluxului tehnologic astfel încît și creșterea cantitativă — 11 la sută la globală — să fie cu puțință de onorat. Pot enumera printre aceste măsuri — trecerea la transportul intern containerizat, mecanizarea operațiilor de evacuare a produselor din hale, pregătirea reparației capitale de la fabrica PREMO. — În ceea ce ne privește — ne spune tovarășul Ion Chivăț, secretarul comitetului U.T.C. — ținem seama de necesitatea unei bune pregătiri a muncitorilor, necesitate izvoțită din sporiștea exigentelor cu care ne vom

GH. GHIDRIGAN
(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAG. A III-A

Tinerii îngrijitori de animale din județul Galați se angajează: **VOM FACE TOTUL PENTRU CA**

ZOOTEHNIA

să devină: ● o importantă ramură a unităților agricole ● un teren prielnic de afirmare a energiilor tinere

ÎN PAG. A V-A

Lumea ideilor

„Nu pot concepe omul în afara virtuților patriotice”

Dialogul nostru cu prof. dr. docent ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU, DESPRE PATRIE, PATRIOTISM ȘI ÎNVĂȚĂMINTELE ISTORIEI

„Nu merită increderea” — au zis și i-au dat o răspundere mai mare!

Unul dintre amfiteatrele Politehnicii, plin pînă la refuz, cu locurile alternativ ocupate — „unul da, altul nu”, așa cum se obișnuiește la lucrările scrise — aștepta cu înfrigurare deschiderea plicului care conținea problema de examen. Emoții? Bineînțeles da, și încă mari, pentru fiecare candidat. Famosul detector al stărilor emoționale, la care încă cîșează psihologii, dacă ar fi fost să existe, ar fi înregistrat pe oscilograf virjurii și puseuri dintre cele mai curioase la fiecare dintre sutele de candidați. Mai puțin în cazul unuia singur: al unuia pentru care emoțiile tezei de admitere în facultate efectiv nu existau pentru că el

știa „ca pe apă” problema ce urma să fie transcrisă pe tablă din plicul sigilat... * N-au trebuit să fie făcute unele gîte ce investigații pentru ca oribila cînzare de secret profesional să poată fi dată în vileag. Conferențiarul unicitar tovarășul Marius Stoka prin colaborarea sa apropiată, lector Rodica Traudăfir, cu care lucra în cadrul celei de a III-a cu teatre de matematici a Politehnicii bucureștene, s-a lăsat cînoșat de această gravă abatere. Cîteva din problemele de examen au fost divulgate unui anume candidat. Care să fi fost mobilul? Ancheta

și firească cu excitație acest lucru. Dar un „atop-cadru” efectuat în plin examen, soldat cu eliminarea automată a candidatului necinstit, a pus capăt unei flagrante stări de nedreptate. Spiritul de echitate, de respect pentru cinste și muncă cinstită a fost rapid reabilitat: numai tezele cele foarte bune și bune au trecut — așa cum este

DIRIGINȚII AU CUVÎNTUL Cum sprijinim activitatea organizației U. T. C. a clasei?

Ne adresăm profesorei Elena Constantin, diriginta la clasa a XII-a D: — În ce raporturi vă aflați cu biroul U.T.C. al clasei? E. C.: Acum, din acest an, în raporturile de colaborare. Mi-am dat seama că dacă nu le pun lor, utecistilor, problema răspunderii pentru munca organizației, procedînd adîncă ca în anii trecuți, va exista munca dirigintei și nu munca organizației U.T.C. — Dar organizația U.T.C. a clasei a existat și în anii trecuți? E. C.: Conduc de trei ani clasa în calitate de diriginte. Poate mi s-a părut mai ușor să fac eu treburile biroului. Bine-rău, eu făceam munca organizației U.T.C. Dirigintele mobiliza, dirigintele da idei, observa lipsurile, le exprima în plenumul clasei, critica. Biroul se confunda adesea cu masa utecistilor, cel mult executa sarcini venite de la diriginte. Se realiza nu o activitate liber-consiliată ca fiind a lor, ci o activitate datorată ascultării profesorului care are la îndemînă catalogul, nota, trecerile și sancțiunile. — Mă gîndesc că, din moment ce nu s-a mulțumit rezultatul, ați căutat o soluție? E. C.: Soluția era cit se poate de firească. Eu să flu diriginte iar biroul organizației U.T.C. să fie cel care dă tonul muncii organizației U.T.C. în clasă și o realizează. M-am retras într-o postură firească, de om care îndrumă, de un sfat, colaborare. Nu cred că a fost rău că tot eu am venit cu soluția pentru o cotitură. După părerea mea, punctul slab a fost acela că nu li s-a dezvoltat sentimentul sarcinii de organizație. I-am sugerat secretarului U.T.C. să împartă clasa pe colective de acțiune, potrivit preferențelor; de aici să înceapă propriu-zis

activitatea anul acesta. Ea puțin timp, biroul U.T.C. m-a informat cum s-a gîndit să facă o repartizare a sarcinilor. S-au format colective pentru activitatea profesională, pentru organizarea meditațiilor și recapitulărilor — sînt în ultima clasă doar — colectiv care răspunde de activitatea la orele de practică, altul pentru organizarea informațiilor politice, altul pentru activitățile culturale etc. Organizația U.T.C. a clasei a discutat în plin modul de organizare pe colective — am fost și eu de față — și a pus ferm — iar biroul acesta m-a bucurat poate cel mai mult — problema responsabilității fiecăruia. Au hotărît ei că vor cere rapoarte de activitate pe colective, m-au și înțeles că primele colective deja urmează să-și prezinte activitatea în fața biroului și a organizației. — Dumneavoastră li asistați doar? E. C.: Nu, și ajut. Sînt pedagog și nu cred în schimbările care se produc peste noapte. Văgheț însă să nu revin la practica veche: dacă ei nu vor înțelege ceea ce și-au propus, să realizeze activitatea în locul lor ori să le impun eu activitățile. — Dumneavoastră, tovarășe Aurora Stănescu, cum credeți că se pot optimiza relațiile diriginte — organizație U.T.C.? A.A.: În momentul în care dirigintele va ști foarte bine cum să lucreze ca diriginte, implicit va stăpîni și o metodologie, dacă o pot numi astfel, a muncii cu organizația U.T.C. Nu e vorba de instrucțiuni, de regulamente, ci de a ști tu, ca diriginte, în ce constă munca de organizație.

LUCRETIA LUSTIG
(Continuare în pag. a IV-a)

Secția de mecanizare cu cele mai bune rezultate

CEI 29 DE LA NEGRU-VODĂ...

„Secția de mecanizare Negru Vodă a realizat planul anual la 20 octombrie și a obținut o depășire de aproape un milion de lei a veniturilor încasate pentru lucrările executate”.

Am transcris conținutul telegramii trimisă redacției de către cîștigătorii de anul trecut al competiției profesionale: „Secția de mecanizare cu cele mai bune rezultate”. De fapt, sfîrșitul a 29 de meseriași după decelungul a trei sute de zile concentrat într-o frază. Cîntăm explicațiile acestui succes. „Ne-am organizat, ceea ce ne-a permis să ocupăm folositor cel mai mult din timpul bun de lucru” — Marin Stamatov, șeful secției. „Reparate și întreținute bine, tractoarele, celelalte mașini agricole s-au aflat mereu în stare de funcționare, iar noi le-am folosit intens” — Ion Pop, mecanizator. „Defecțiunea livită la tractorul unuia dintre noi era considerată de fiecare problema sa, urgent de rezolvat. Cîtealte cuvinte ne-am intrajutorat” — Ion Ciuraru. „Eu cred că și faptul că în secția noastră a funcționat permanent un cerc profesional pentru mecanizatorii cu vechime în producție sub trei ani a ajutat la ceva... De asemenea, inițiativa ca noi, cei mlaieri în meserie, să lucrăm alături de mecanizatorii cu experiență, încrederea ce ni s-a acordat reparării și întreținerii acestor mașini ambițioși” — Nicolae Botez. „Ne-am propus ca și anul acesta să cîștigăm drapelul de secție de mecanizare fruntaș pe țară în cadrul acțiunii patriotice de C.C. și U.T.C. Pentru ca acest gîd să devină realitate clipă de clipă ne-am străduit ca fiecare tractor să exe-

cute zilnic măcar un ocol în plus, la arat sau cultivat, să reducem cu un gram consumul de carburanți pentru o oră funcționare, să amlnăm fără daune, chiar și numai o zi verificarea periodică

GH. FECIORU
(Continuare în pag. a IV-a)

EXEMPLUL PERSONAL

de A. I. ZĂINESCU

Unii au uitat, se pare, rostul și valoarea exemplului personal în muncă educativă. Apelaază la el mai ales în cazuri limitate și atunci într-un chip vechi, rigid, substituindu-l altor argumente de fond. Despre nevoia de modele s-a mai discutat și se va mai discuta ca despre o cerință pe care cu deosebire o reclamă activitatea cu tineretul. Cum și cînd oferim aceste modele, în ce împrejurări, și cu cîtă forță de influențare le lansăm, cu cîtă convingere și măiestrie etc., acestea sînt, fără îndoială, și de știință, dar și de ceea ce s-ar putea numi fidelitatea față de actul instructiv-educativ, sinceritatea comunicării. Ceea ce înseamnă și artă de fapt, artă plus știință, adică pedagogie.

Exemplul personal, necesitatea acută, permanentă a exemplului personal circumscrie unei zone de conștiință și se referă, în primul rînd, la capacitatea de conștiință. Fapt care reclamă trecerea, într-un anume fel, de la explicație, la implicație. De la poziția corectă neutră de făcătoare la priza și tensiunea marilor valori, modelatoare pe care la aluzim (noi, cei care cerem) spre reflecție, celorlalți la implicare și angajare proprie, directă a fiecăruia — indiferent de funcție — în climatul de exigență și acțiune socială comună, în spațiul concret al afirmării răspunderii și obligațiilor asumate.

Viața noastră pulsează și emană în fond de la universul și democrația muncii, iar principiile și dezideratele educative sînt aceleași pentru toți, în cuvînt și faptă, dar mai ales în faptă, dincolo de orice degheizare administrativă sau de altă natură.

E ușor, infinit mai ușor astăzi, să ridici stacheta exigențelor la cote sensibile mai mari, să pledezi pentru altceva, de fiecare dată mai greu, mai profund, fără ca tu însuși să încerci sărătura aceasta în înălțime, fără ca tu însuși să demonstrezi posibilitatea și necesitatea ei. „Exigenții” de acest tip aruncă de obicei în ananiam eforturile și călățiile altora. Pentru a ieși ei autoritari în față, coplesți de închipuirea unor merite pe care de fapt nu le au, timpul nu e al lor, desigur, nu favorizează, dar ei, în pelerina lor aparent impenetrabilă, mai înclină uneori cu dexteritate balanța și rentabilizează grăbit însăși pierderea timpului. Bateria apei în piud se realizează excelent cerind — cu exigență și pretenții — altora să facă ceea ce ei, principalii responsabili, nici nu au o idee de modul în care s-ar putea face. Apalind, adică la o rețetă de boieră („cine muncește mai și grăsește”; iar noi — adică ei — nu vrem să grășim).

Timpul e al muncii, s-a spus. Ora exactă, energică este o osândă, o eliberări de moravuri și racile, a dobîndirii unui înviator orizont de conștiință. Așezarea înregii noastre vieți pe temelii principiilor eticii și echității socialiste este o lungă, pasionantă bătălie a fiecăruia cu sine, dar nu numai pentru sine, și nu numai episodic, accidental, ci continuu, mereu, sincer, deschis. Și nu e de prisos să ne aducem aminte că unul din modurile acestei bătălii se numește și se va numi întotdeauna **exemplul personal** — conștiință în fapte rezultate din munca propriu-zisă, pînă la moartea în care știm să ne analizăm rezultatele, adică capacitatea autocratică...

VIORLE RABA
(Continuare în pag. a IV-a)

ANCHETA DE OPINIE LA LICEUL „GH. ȘINCAI” DIN BUCUREȘTI

INSEMNAȚI

Cum la 80 de kilometri nord de Galați, după parcurgerea multor dealuri și văi, m-am oprit duminică în satul Puricani din comuna Berești-Meria, amlă cunoscut pe bătrîni Dumitru Talașman, și pe soția lui Mihaela și să-l văd și să-l aflu și pe cei 10 feciori veniți la nunta de aur

11 ramuri din trunchiul viguros al bătrînului Talașman

a părinților lor și la nunta celui mai mic dintre frați, al celui de al 11-lea, pe nume Cezar Talașman. Era zi însoțită parod anume pregătită pentru această sărbătoare a unei numeroase și destoinice familii, pentru acest eveniment cunoscut pînă departe în satele din jur. Partolpam, de fapt, nu pur și simplu la două nunți, ci la cinstirea cuvenită hărniciei, exemplului măiestru de a dărui patriei conștiințe active, cinstei și onoarei părinților care în cei 50 de ani de conștiințuire au știut să fătorească un model de familie.

I. CHIRIC
(Continuare în pag. a II-a)

Tinerii îngrijitori de animale din județul Galați se angajează :

VOM FACE TOTUL PENTRU CA

ZOOTEHNIA

SĂ DEVINĂ: O IMPORTANTĂ RAMURĂ A UNITĂȚILOR AGRICOLE

UN TEREN PRIELNIC DE AFIRMARE A ENERGIILOR TINERE

Și pentru județul Galați se depun eforturi susținute pentru dezvoltarea zootehniei. În cincinual trecut, aproape un miliard de lei a fost cheltuit în scopul creării de noi complexe zootehnice de tip industrial, pentru îmbunătățirea structurii și productivității efectivelor. Au fost introduse și aplicate tehnologii avansate. Efectivele proprietate obștească au ajuns să depășească de două ori și ceva nivelul anului 1962: în comparație cu sarcinile pe acest an sint superioare cu 1200 de vaci cu lapte, câteva mii de porci și aproape cinci-zeci de mii de păsări. Foarte mulți dintre cei care lucrează acum ca îngrijitori au urmat cel puțin un curs de scurtă durată. Producțiile, însă, se păstrează mult rămase în urmă în comparație cu condițiile create. La lapte, de pildă, în nouă ani producția medie de la fiacăre vacă furajată abia a crescut cu 30 de litri; sporul mediu în greutate la animalele aflate la îngrășat se realizează cu aceiași consum ridicat de furaje, iar proporția în

care zootehnia participă la venitul global al cooperativelor din județ rămâne în continuare nesatisfăcătoare. Cum se explică această neconcordanță între eforturile financiare și producțiile obținute? Cum poate fi depășită situația actuală apreciată de toți factorii ca nesatisfăcătoare? Cum pot organizațiile de tineret, cei peste cincisprezece mii de uteciști ai satelor gălățene să sprijine acțiunea de vitalizare a zootehniei? Care sint direcțiile în care trebuie să acționeze?

Răspuns la aceste întrebări — și la altele de același fel — au formulat, în intervențiile lor, mulți dintre medicii veterinari, șefii de fermă, economiștii și îngrijitorii de animale participanți la schimburi de experiență organizat la cooperativa agricolă din Tudor Vladimirescu din inițiativa Comitetului județean Galați al U.T.C., Direcția generală a agriculturii, Industriei alimentare, silviculturii și apelor și Casa agronomului Tecuci.

douăzeci de mii de hectare tot cu coasa "au rămas să se strângă. E foarte greu ca în aceste condiții să te integrezi în epoca optimă... „Cu mici excepții, remarcă tovarășul Gabriel Munteanu, din cadrul Direcției generale a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, furajarea se face necorespunzător, unilateral. Pajiștile naturale și pădurile — o adevărată bogăție vegetală a județului — cu o suprafață ce ar putea asigura hrana unui număr de animale aproape dublu celui existent — acum în județ — sint slab productive din cauza eroziunii, a invaziilor de arboret și a plantelor putri valoroase. Ca urmare, în schimbul izbit, chiar și în mijlocul verii animalelor li dăm tot concentrate. Său, nu o

lor 96 de cooperative agricole ale județului Galați furajele grosiere se administrează fără o preparare prealabilă. Citindu-l pe profesorul Fortunescu, care în tratatul de zootehnie spune: „la o tonă de furaje grosiere administrate în starea fizică din depozite se pierde până la 60 la sută din cantitate față de numai 10—12 la sută dacă s-ar toca, amesteca cu concentrate și saramura” putem deduce fără efort cit se pierde de la un consum de 2—3 mii de tone într-un an la o cooperativă agricolă.

Furaje există, dar furajele lipsesc, pentru că prea puțină preocupare se folosește la cei ce poartă răspunderea creșterii animalelor în ce privește gospodărirea ei... muncă în zootehnie, mai ales privită din punct de vedere al competenței profesionale, este departe de a corespunde, de a fi corelată cu dezvoltarea intensivă a zootehniei. Fluctuația este o primă cauză. În aproape toate unitățile, anual se înregistrează plecări și angajări mergând până la o treime din numărul îngrijitorilor. La Branitea, șeful fermelor, medicul veterinar Marcu Dan, remarcă vădit nemulțumit că „adeșea nici nu știu cu cine voi lucra a doua zi, alt de instabilă este participarea la muncă a îngrijitorilor noștri”. Și aici, ca de altfel la Umbrărești, Nămolosaas-Târg, Matca, Corod, Costache Negri, Piscu, Îndrependența, Cudalbi, Șendreni,

„un curs profesional organizat și desfășurat sub îndrumarea specialistului din unitate” (Ionel Bucur — C.A.P. Ieși), fără „rezolvarea unor probleme minime de muncă și de viață ale îngrijitorilor” (Ion Oprea — C.A.P. Umbrărești), fără „respectarea normelor de retribuție a muncii adoptate de adunarea generală” (Constantin Radu — C.A.P. Fundeni) greu se va ajunge la permanentizarea muncitorilor, la cointeresarea lor în ridicarea productivității medicilor, pentru îmbunătățirea cunoștințelor profesionale. Din plicăte în foarte puține locuri permanentizarea îngrijitorilor, continua lor perfecționare profesională a fost privită ca o problemă importantă în complexul de factori cu influențe asupra producțiilor zootehnice. „Dacă în fiecare an ne-am fi propus permanentizarea numai a doi îngrijitori de animale în cooperativa agricolă, pe bună dreptate remarcă tovarășul Gabriel Munteanu, astăzi n-am mai fi fost puși în situația să adăugăm în șirul de justificări și pe aceea a lipsei îngrijitorilor de animale”.

Ce se ascunde după vorbele: „noi ne facem planul”?

TUDOSIE GH.

IANCU PETRUȚA

OANCEA CONSTANTIN

OBIECTIVELE ACȚIUNILOR CE VOR FI ORGANIZATE PRIN PARTICIPAREA UTECIȘTILOR

Nivelul actual al producțiilor zootehnice, cifrele de perspectivă au fost analizate de către cei 135 de tineri participanți la schimburi de experiență organizate din inițiativa Comitetului județean Galați al U.T.C., la cooperativa agricolă din comuna Tudor Vladimirescu, (fotografiile alăturate vi prezintă pe cîteva dintre aceștia). În lucrările de cîcint, medici veterinari, economiști, îngrijitori de

animale și secretari de comitete U.T.C. au acut în atenție posibilitățile deosebite de care dispun organizațiile U.T.C. în sensul amplificării contribuției la materializarea programului județean de redresare a zootehniei, tradiția unor eficece inițiatice. Creșterea producțiilor medii prin sălășuirea întregului efectiv de factori tehnici și tehnologici, sporirea efectivelor, asigurarea unei baze furajere pe măsura

aceia că, gazdă fiind mereu altă cooperativă agricolă, va fi stimulată participarea tinerilor la păstrarea ordinii, la desfășurarea unor acțiuni ce vizează îmbunătățirea muncii. În fiecare an, baza furajeră — adică asigurarea transportului din cîmp și depozitarea furajelor, gospodărirea acestora — să rămîină un obiectiv al activității tinerilor și al specialiștilor din cadrul fiecărei cooperative agricole. În această lună, comitetul județean U.T.C. va de-clasa acțiuni care să vină în sprijinul concursului „tînărul zootehnist” — acțiuni menite să stimuleze pregătirea profesională, angajarea pe multiple planuri a fiecărui tînăr în efortul de a rezolva problemele ridicate de zootehnie. În toate fermele zootehnice, organizațiile U.T.C. se vor îngriji de amenajarea bibliotecilor și a punctelor documentare.

MOCANU VALERICA

MARIN ANTONIA

SANDU ION

RADU CONSTANTIN, TUDOSE MARIN, ENACHE ION, ENACHE VERONICA

Limitele între care sint egalate producțiile medii de lapte raportate de către cooperativele agricole sint largi: șase sute și ceva de litri în medie de la fiacăre vacă furajată la Moscu și 1.638 la C.A.P. „Independența”; opt sute douăzeci și doi de litri la Șerbănești, aproape 2.000 la Băleni, Grivița și „11 Iunie”; Pechea; nouă sute la Drăgănești și 1.609 la Șendreni. Situația paradoxală, dacă avem în vedere faptul că aceste diferențe se realizează în condițiile în care se dispune de efective cu un potențial productiv aproximativ egal. „De ce să fim criticiți noi ne facem planul?” se arăta nedumerit de remarcă noastră tovarășul Marcu Dan, șeful fermei zootehnice de la cooperativa agricolă din Branitea. Și, într-adevăr, aici se va realiza planul, dar despre ce plan e vorba, cînd cifra înseamnă doar 1.279 litri de lapte de la fiacăre vacă furajată. Privind cu aceeași răspundere și devotament profesional care-l caracterizează pe medicul veterinar de la Branitea, cum ai putea să-i critici pe cei din Drăgănești, de exemplu, care și-au și depășit planul anual cu teri sute de litri, adică, în loc de șase sute opt litri plan (1?) au obținut pînă acum nouă sute? Sau, pe cei din Nămolosaas-Tîrg, unde bilanțul la zi redă o depășire de trei litri a planului anual de 1.170 de litri?

Dar aceste depășiri rămîn o dulce amăgire, prafuri aruncate în ochii oamenilor, pentru că, de fapt, în spatele lor se ascund lipsa totală de efort și acoperirea „legală” a avantajelor pecuniare obținute fără muncă, de specialişti, a retribuției avantajoase, dar inechitabile pentru un număr de îngrijitori care abia își onorează obligația de a veni la program. În ultimă instanță, aceste așa-zise depășiri nu fac altceva decît să amîne aplicarea măsurilor radicale, menite să determine saltul cantitativ și calitativ așteptat. În cazul majorității unităților agricole cooperative gălățene s-a subapreciat rolul stabilizării unor cifre de plan stimulatorii, care să reflecte condițiile existente, tradiția. În cadrul județului, de pildă, lucrează cite un specialist cu studii superioare zootehnice în toate fermele, dar producțiile planificate au nivelul celor de acum un deceniu cînd numărul acestora nu trecea de cîinci, șase... Cum se justifică, atunci, prezența specialiștilor? Cum justifică eforturile mari care s-au făcut pentru pregătirea lor? Cum îndreptățesc speranțele pe care societatea și le-a pus în ei?

Cea mai mare parte a fermeilor zootehnice din județ au fost dotate cu utilajele necesare preparării furajelor; cu cheltuieli mari problema apei a fost rezolvată, în aproape zece ani de la constituirea ultimei cooperative agricole au existat condițiile populare grajdurilor numai cu animale din rasele zonate, — în sensul îmbunătățirii structurii efectivelor și a calităților lor productive cheltuiindu-se citeva zeci de milioane de lei, toate acestea însă se pare că nu sint luate în seamă atunci cînd se stabilesc cifrele de plan. De ce? Am căutat răs-puns la această întrebare printre participanții la schimburi de experiență amintit. „Cifrele orientative ne vin de la județ, ce rost ar avea să cerem ridica-

rea stachetei pentru că noi obținem tot cit putem?” (Victoria Ciocan, secretara comitetului U.T.C. de la C.A.P. Liești). „Ar fi riscant să ne propunem sarcina de a obține două mii de litri de la fiacăre vacă, dacă noi n-am obținut niciodată o asemenea producție?” (Ștefan Bostan, președintele cooperativei agricole din Tudor Vladimirescu). „Mai bine să-ți planifici puțin și să obții mult, decît invers”. (Cretu Andronic, șef de fermă la C.A.P. Independența). Ușor de observat că tema de a nu realiza ceea ce ne-am propus este numitorul comun al răspunsurilor primite — mult mai multe, ca număr, decît cele transmise mai sus. O temă izvorită și din tendința constatată atit la specialiștii din unitățile de producție și la consiliile de conducere cit, mai ales, la cei ce alcătuiesc organele tehnice județene, de a se simți în siguranță la capitolul producții, chiar dacă într-un an întreg dumnealor n-ar mișca un singur deget în scopul traducerii în faptă a unor măsuri tehnice sau organizatorice. Planul să iasă. Cit reprezentă acest plan nu se mai întrebă nimeni. Mai adăugăm doar că, doi-trei-patru sau cinci litri de lapte pe zi de la o vacă se obțin chiar dacă prin apropiere nu se află cîteva specialiști plătiți cu salarii frumoase. În ograda lui, săteanul

— n-ar ține și nu ține o vacă de la care să obțînă mai puțin de șapte-opt litri de lapte pe zi. De ce, atunci, într-o cooperativă agricolă se acceptă situația obținerii unor producții de un litru și doi litri în medie de la o vacă cu a cărei întreținere se cheltuie într-un an citeva mii de lei? Ni-cine nu-și amintește ca un specialist, un șef de fermă sau un președinte de cooperativă agricolă să fi fost pus în situația să răspundă conform legilor țării pentru realizările cu totul necorespunzătoare obținute din acel sector de care răs-punde. Și pagubele anuale, socotite la nivelul mediu al potențialului productiv al efectivelor de vaci din județ se ridică la peste o sută cincizeci de mii de hectolitri de lapte. Oricum, atit la nivelul unităților agricole cit și la județ se cere sporită exigența atunci cînd e vorba de zootehnie.

Furaje există, furajele lipsesc... Nu puțin la număr au fost aceia care și cu prelușul schimbului de experiență de la coopera-

și în aceste zile încă neeliberat de coceni de porumb pe zeci de mii de hectare. Cam o sută de mii de tone dintr-un foarte prețios furaj s-a pierdut, astfel, din așa-zisa „lipsa forței de muncă necesară”. Acum, încercăm un calcul: dacă într-o săptămînă fiacăre dintre cei peste cincisprezece mii de tineri ai satelor gălățene ar fi strîns coceni de pe un singur hectar de porumb, fără a mai socoti celelalte forțe, ce-s-ar fi putut realiza? Răspunsul este că, existau condiții de la sfîrșitul lunii octombrie în depozite să se afle strîns, pînă la ultimul kilogram, acest prețios component al rațiilor furajere. La schimburi de experiență organizat cu tinerii zootehniști din județul Galați, nimeni n-a pomenit de o inițiativă de acest fel. N-a amintit nici Ionescu Petruța din Barcea, nici Georgehe Tudorie, din Tudor Vladimirescu, nici Victoria Ciocan din Liești, nici Veronica Enache, din Ieși, pentru că o astfel de inițiativă n-a existat! Lucrurile sint slab productive, iar calitatea finului pentru că s-a strîns tirziu a avut de suferit. Nu s-a făcut nimic în sensul mecanizării recoltării finelor. Deși bărbății, marea lor majoritate, s-au angajat în întreprinderile și pe șantierele județului, furajele de pe mai bine de

dată, sintem nevoiți să consumăm ceea ce ar putea constitui rezervă pentru iarnă. Silviul nu ne permite pășunatul în pădure, iar în unitățile agricole mai dăruite acest menajate dăunătoare că alcineva — dar cine dacă nu ei? — trebuie să curețe pajisțile, să fertilizeze. Cu alte cuvinte, să transforme această suprafață într-un teren cu producție intensă”. În acest sens, timide au fost și acțiunile tinerilor gălățeni. Lucrări de întreținere nu s-au executat pe pășuni decît pe o suprafață restrînsă, deabia citeva sute de hectare în total. Faptul se explica printr-o slabă conlucrare a secretarilor comitetelor U.T.C. cu președinții cooperativeilor agricole și cu specialiștii din unități, prin mult prea multele căutări de acțiuni noi, specifice privind mobilizarea tinerilor la transpunerea în fapte a unor asemenea obiective, în neurmărire infapturii propriilor hotărîri, prin obiceiul dăunător de a întreține pajistea doar pe hirtie... Privindu-se cu ochi vitregi — inexplicabil! — baza furajeră, o mare bogăție, o adevărată avere, este lăsată să se ducă pe apa simbetei. Pentru că furajele se risipeșc și după ce acestea se află depozitate. La Piscu, Șendreni, Hanu Conachi, Umbrărești, în cea mai mare parte a ce-

consiliile de conducere ale cooperativeilor agricole, organizațiile U.T.C. n-au desfășurat acea activitate de convingere a oamenilor, că important pentru cooperativa agricolă, pentru fiecare membru este ca toate sectoarele de producție să se dezvolte armonios, să asigure valorificarea superioară a condițiilor naturale și economice. Aici, ca și în alte unități, lipsesc îngrijitorii. Firesc, neîngrijite, furajate necorespunzător, nerespectîndu-se programul de monte și fătării, potențialul productiv al animalelor se reflectă în mică măsură în cantitățile de lapte obținute și valorificate pe bază de contracte. Și, trebuie să spunem, o mare de apatie a cuprîns și statoricitatea organizațiilor U.T.C. din cooperativele agricole. Dnar foarte puține comitete U.T.C. — și aceea destul de rar — și-au stabilit ca obiectiv al dezbaterii și intervenției lor problemele zootehnice. Oricît de bine ar fi organizate schimburile de experiență inițiate de către Consiliul tineretului sîtesc din cadrul Comitetului județean U.T.C., numai ele nu pot rezolva problemele atit de complexe cum sint cele ce tin de pregătirea profesională a îngrijitorilor, de permanentizarea lor. Fără conjugarea eforturilor tuturor factorilor, fără „o bibliotecă a sectorului zootehnic” (Valerica Mocanu — Nămolosaas-Tîrg), fără

În următorii cîinci ani, zootehnia județului Galați are Un impunător program de dezvoltare

Pînă în 1975 efectivele de animale proprietate obștească a cooperativeilor agricole vor crește cu optsprezece mii de taurine, cu aproape cincizeci de mii de porcine; cu aproximativ o sută de mii mai multe păsări. Producțiile medii planificate prevăd depășirea cu 50 la sută a nivelului actual; la sfîrșitul perioadei aproape o treime din veniturile realizate de către cooperativele agricole urmează, conform prevederilor, să se obțină în zootehnie. „Pentru ca aceste prevederi să devină realitate”, remarcă tovarășul Gabriel Munteanu, din cadrul D.G.A.I.A.S.A. va trebui să încheiem acțiunea de profilare și specializare a fermelor agricole, să creștem animalele în fermi specializate. În acest sens, la cooperativele agricole se Schela, „11 Iunie”, Pechea și Odaia Manolache vom crea ferme specializate în producerea animalelor de reproducție. Iar în alte zeci cooperative vom concentra tineretul taurin aflat la îngrășat, modificînd actualele adăposturi după exemplul celor de la Corod unde, prin amenajări simple, s-a ajuns la triplarea numărului de animale furajate într-un grajd. 65 la sută din suprafața rezervată bazei furajere va fi cultivată cu lucerna — marea majoritate a suprafețelor cu posibilități de irigare. Prin aplicarea unui complex de lucrări productivitatei pajisților naturale și a finetelor se propune a se tripla. Prin măsuri tehnice și tehnologice vom reduce cu două treimi consumul de furaje, pentru obținerea unui hectolitru de lapte, a unei tone de carne, a o mie de ouă”.

Pagină realizată de GH. FECIORU. Fotografiile paginii: AL. PRUNDEANU

O PREȚIOASĂ CONTRIBUȚIE LA ÎNTĂRRAREA LEGĂTURILOR FRĂTEȘTI ROMÂNNO-IUGOSLAVE

În cronică prieteniei frățești româno-iugoslave cele două zile ale întâlnirii de la Timișoara dintre Ceaușescu și Iosip Broz Tito se vor înscrie ca un moment bogat în semnificații, ca o remarcabilă contribuție la aprofundarea legăturilor dintre România și Iugoslavia, state socialiste care au stabilit între ele relații caracterizate printr-un înalt grad de înțelegere, încredere și stimă reciprocă. Căldura sentimentelor cu care înaltul oaspete iugoslav a fost întâmpinat, profunda cordialitate sub semnul căreia s-a desfășurat întreaga vizită în țara noastră a președintelui R.S.F. Iugoslavia, relevă trădările prieteniei dintre cele două țări vecine, auzinduți în comun de a da noi dimensiuni unor legături care cunosc o continuă evoluție ascendentă. Fiecare dintre întâlnirile conducătorilor români și iugoslavi — întâlniri care au devenit o practică tradițională, a cărei rodnicie s-a verificat în întregul curs al evenimentelor care s-au exprimat în stimei și prețurilor reciproce dintre popoarele noastre, impulsivă și colaborare dintr-o parte și două țări pe toate planurile.

Vizita de prietenie a președintelui Iugoslavia în România, schimburi de păreri pe care tovarășii Ceaușescu și Tito i-au efectuat, s-au încheiat cu rezultate dintre cele mai bune, bilanțul lor deosebit de pozitiv evidențind progresul continuu al raporturilor româno-iugoslave. Tovarășii Nicolae Ceaușescu spunea: „Consider că tot ceea ce noi am discutat corespunde pe deplin intereselor socialiste, păcii și cooperării internaționale. De aceea, noi dăm o apreciere deosebită rezultatelor vizitei și convorbirilor, care sînt, de altfel, o continuare a celorlalte întâlniri și convorbiri pe care le-am avut și doreșc să exprim convingerea că ele vor fi urmate de noi asemenea întâlniri, de adâncirea în continuare a colaborării și cooperării între partidele și popoarele noastre”.

La rîndul său, tovarășul Tito sublinia că „Iugoslavia și România sînt două țări vecine care demonstrează cum pot fi promovate relațiile de bună vecinătate”.

Comunicatul comun dat publicității la încheierea vizitei de prietenie a tovarășilor Iosip Broz Tito reflectă atmosfera prietenească, cordială, de înaltă înțelegere și încredere reciprocă în care s-a desfășurat convorbirile la nivel înalt româno-iugoslav, gama extrem de largă a problemelor abordate. Documentul acordat la finalul central relațiilor dintre România și Iugoslavia menționează că „președintele Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito au evidențiat cu deosebită satisfacție că prietenia tradițională româno-iugoslavă, întemeiată pe legăturile istorice dintre popoarele celor două țări și pe lupta lor pentru independența națională și progres social, cunoaște astăzi, în condițiile construirii societății socialiste în România și Iugoslavia, o înflorire continuă, multilaterală”. Colaborarea bilaterală româno-iugoslavă — care în perioada care a trecut de la înființarea de la Birdo-Kranj din 3-4 octombrie 1970 s-a amplificat și s-a îmbogățit în conținut — reprezintă o afirmare elocventă a deplinei egalități în drepturi a două țări socialiste și a unei vecinătăți echilibrate. Bilanțul colaborării dintre cele două țări este bogat în toate domeniile: politic, economic, cultural, tehnico-științific, în transporturi, consular și în zona de frontieră, agriculturii și economiei agricole, turismului, sănătății etc. În

Deputații au dezbătut în ședințe separate și comune ale celor două camere ale parlamentului U.R.S.S. — Sovietul Unioni și Sovietul Naționalităților — proiectul planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale sovietice pe perioada 1971-1975, proiectul planului și cel al bugetului de stat pe 1972.

Deputații au dezbătut în ședințe separate și comune ale celor două camere ale parlamentului U.R.S.S. — Sovietul Unioni și Sovietul Naționalităților — proiectul planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale sovietice pe perioada 1971-1975, proiectul planului și cel al bugetului de stat pe 1972.

Deputații au dezbătut în ședințe separate și comune ale celor două camere ale parlamentului U.R.S.S. — Sovietul Unioni și Sovietul Naționalităților — proiectul planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale sovietice pe perioada 1971-1975, proiectul planului și cel al bugetului de stat pe 1972.

Deputații au dezbătut în ședințe separate și comune ale celor două camere ale parlamentului U.R.S.S. — Sovietul Unioni și Sovietul Naționalităților — proiectul planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale sovietice pe perioada 1971-1975, proiectul planului și cel al bugetului de stat pe 1972.

POPORUL CAMBODGIAN ESTE HOTĂRIT SĂ CURME NOILE ACȚIUNI INTERVENȚIONISTE

La legătură cu invadarea Cambodgiei de către armata saigonese și apăsătorul S.U.A. — agenții de informații și Guvernul Regal de Unitate Națională al Cambodgiei publică un comunicat în care se spune: „Sunt foarte grav și durabile, întrucât au fost cauzate de către armata saigonese și agenții americani. În noiembrie 1970, la sfârșitul celui de-al doilea an, armata saigonese a fost acuzată de încălcarea drepturilor omului și de comiterea de crime împotriva umanității”. Comunicatul este însoțit de o listă de nume de persoane care au fost victime ale acțiunilor intervenționiste americane și saigoneze. Într-o declarație făcută la Paris, secretarul general al Partidului Comunist Român și Președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, s-a spus că „înțelegem și simțim dur și profund durerea poporului cambodgian și a tuturor celor care simțesc în simțirea lor durerea și suferința poporului cambodgian”. Într-o declarație făcută la Paris, secretarul general al Partidului Comunist Român și Președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, s-a spus că „înțelegem și simțim dur și profund durerea poporului cambodgian și a tuturor celor care simțesc în simțirea lor durerea și suferința poporului cambodgian”.

Marea intrunire electorală din Uruguay

La Montevideo a avut loc marea intrunire electorală populară — cea mai amplă manifestare de masă din istoria țării. Această a marcat încheierea campaniei electorale a candidaților prezidențiali ai coaliției forțelor de stînga „Frente Amplio”. Liber Seregni, liderul general al coaliției, a declarat că „voturile electorale sunt o expresie a voinței poporului și o garanție a libertății și democrației”. Într-o declarație făcută la Montevideo, secretarul general al Partidului Comunist Român și Președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, s-a spus că „înțelegem și simțim dur și profund durerea poporului cambodgian și a tuturor celor care simțesc în simțirea lor durerea și suferința poporului cambodgian”.

Congresul P.C. German

DUSSELDORF 26. — Trismul special Agerpres, Petre Stănescu, transmisie: În sedinta de vineri dimineață a Congresului Partidului Comunist German, Herbert Mies, vicepreședintele partidului, a prezentat raportul privind dezvoltarea și activitatea Partidului Comunist German în perioada 1970-1971. În urma tratatului, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească și de înțelegere reciprocă, la Pekin a fost semnat protocolul privind schimburile de mărfuri și plățile pe anul 1972 între România și R.P. Chineză. La ceremonia semnării a participat vicepreședintele Li Sien-nien, din partea chineză a protocolului a fost semnat de Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, iar

Delegația U. G. S. R. la Cairo

CAIRO 26 — Corresponsentul Agerpres, Nicolae N. Lupu, transmite: La Cairo au avut loc convorbiri între delegația Uniunii Generale a Sindicatelor din România, condusă de tovarășul Virgil Trofin, președintele Confederației Centrale al U.G.S.R. și Muhammed Gharib, președintele Federației Muncii din Republica Arabă Egipt, și membrii Biroului Executiv al Federației. Convorbirile au prilejuit un schimb de opinii privind activitatea și preocupările celor două centrale sindicale, dezvoltarea activității activității centrale, problemele de colaborare, precum și unele probleme ale mișcării sindicale internaționale.

R. P. D. COREANA. — Imagine din portul pescăresc Suppho

Vineri, la ora 14, pe intrulul teritoriului Republicii Socialiste Cehoslovace și-au început activitatea centralele de lucru. Cei aproape 10 milioane de cetățeni înscrși pe listele electorale sînt chemați să desemneze, prin vot, reprezentanții lor în Adunarea Federală, Consiliul Național Ceh și Consiliul Național Slovac, ca și în comitetele naționale regionale, raionale, orașenești și comunale. Pentru prima oară vor fi desemnați deputați în Camera Saeb și în Consiliul Național Ceh, organe rezultate din federalizarea statului cehoslovac. În total, urmează să fie aleși 200.000 de deputați.

Scrutinel se încheie sîmbătă, la ora 14.

Fiecare din zilele acestei săptămîni este de sîmbătă de noiembrie, în care calendarul diplomatic s-a încheiat. Într-o atmosferă de încredere și înțelegere reciprocă, la Pekin a fost semnat protocolul privind schimburile de mărfuri și plățile pe anul 1972 între România și R.P. Chineză. La ceremonia semnării a participat vicepreședintele Li Sien-nien, din partea chineză a protocolului a fost semnat de Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, iar

Ivan Bașev la Atena

DUPĂ vizita oficială întreprinsă de el în cursul căreia a purtat convorbiri cu ministrul de externe italian, Alberto Morsani, ministrul australian român și Belugian, Ivan Bașev, a fost în drum spre țara sa natală, Atena. Pe aeroportul din capitala Greciei, reînnoind agenția S.T.A., Ivan Bașev a fost întâmpinat de Christos Xanopoulos-Palamos, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Greciei, și de funcționari superiori ai M.A.E.

SĂPTĂMÎNA PE GLOB

Situația la bazinul cobaltic al Azerbaidjanului este în continuare foarte gravă. În urma măsurilor luate de conducerea sovietică, „Bosna” de a suspenda, până la 29 noiembrie, 4 milioane de minerale în țară și de a începe să se ocupe de activități economice în regiunile din acest bazin carbonifer al Spaniei, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai, pentru drepturile și libertățile democratice, au fost declarate la 1 octombrie. Săptămîna trecută, comiterea societății „Bosna” a adresat un ultimatum grevurilor, cerînd-le să reia lucrul și amenințîndu-i cu concedierea în cazul în care acestea nu se vor conforma ordinelor. Joi, numărul participanților la grevă a fost de 7.000.

DE PREȘCURT

MEHMET SHEHU, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Albania, l-a primit pe Manole Bodnaraș, ambasadorul Republicii Socialiste România la Tirana, în legătură cu plecarea sa definitivă din Albania.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

HOUARI BOUMEDIENE, președintele Consiliului de Miniștri și președintele Biroului de Miniștri al Republicii Algerie Democratice și Populare, l-a primit joi după-amiază pe Nicolae Sîpșo, ambasadorul Republicii Socialiste România la Alger, în legătură cu plecarea sa definitivă din Algeria.

Moscova: Sesiunea Sovietului Suprem

AGENCIA TASS transmite că la Kremlin au luat sfîrșit vineri lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., desfășurate în prezența lui Leonid Brejnev, Alexei Kossighin, Nikolai Podgorni și a altor conducători sovietici.